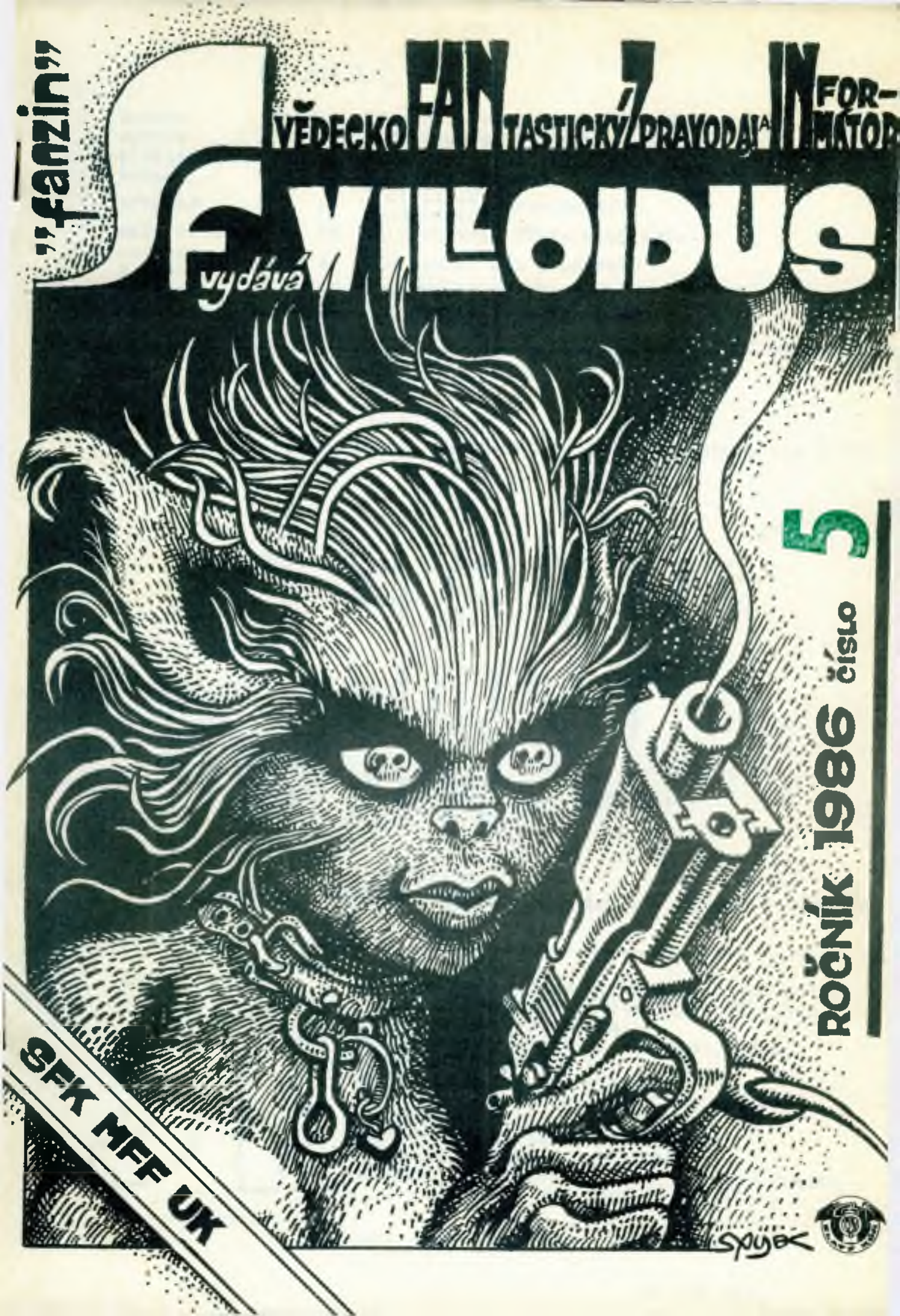
"fanzín"

SF

VĚDECKO FANTASTICKÝ ZPRAVODAJ A INFORMÁTOR

vydává

KVILOIDUS

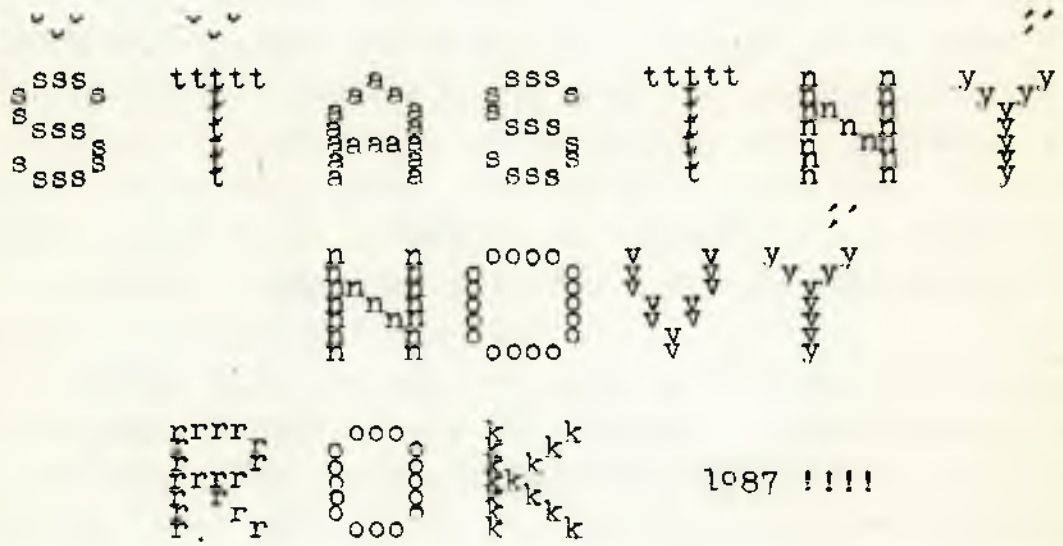
ROČNÍK 1986 ČÍSLO 5

SFK MFF UK

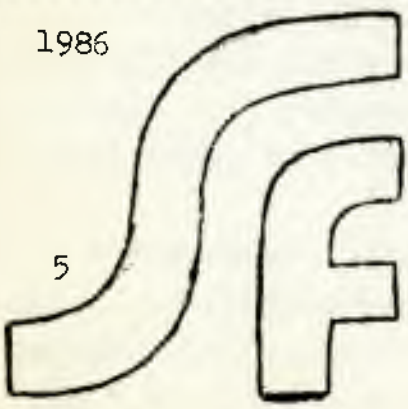
O B S A H :

zpráva	str.	2	Víkend za všechny peníze /Nepražák/
zpráva	"	3	E.Hauserová: MINICON od plotny
překlad	"	6	A.Weiner: Cizí stanice
báseň	"	11	M.Novák: Oživení
překlad	"	12	J.Kirillov, V.Adamenko: Proniknutí
malý slovník	"	15	Malý slovník SF-terminologie
recenze s ukázkami	"	21	C.D.Simak: Čas a návraty
recenze	"	26	F.Herbert: Kacíři Duny
recenze	"	29	F.Herbert: Sněmovní planeta

Víme sice, že tento fanzin budete číst již v roce 1987, ale přece:

redakce + redakce + redakce + redakce + redakce + redakce

1986

5

vědecko-fantastický zpravodaj a informátor
fanzin pro vnitřní potřebu SFK VILLOIDUS
při FO SSM MFF UK Praha
vychází neperiodicky 5 - 7 krát ročně
NEPRODEJNÝ - zdarma !!!
Šéfredaktor: Martin Hlaváč
Na čísle 5 spolupracovali: E+M.Novákovi, J.Kašpar
náklad: 270 výtisků, počet stran: 31
redakční uzávěrka: 9.12.1986
adresa: SFK Villoidus FO/ II, kolej Hvězda
162 00 PRAHA 6 - Petřiny

EV SSM 250

V í k e n d z a v š e c h n y d r o b n é

(25,- Kčs)

MINICON nebyl až v sobotu, ale už se o něm začalo diskutovat a "bojovat" mnohem dříve - v září a říjnu. Mám na mysli "boje", které doprovázejí snad každý CON - boj SFklubů o místa, což bylo v tomto případě umocněno ještě tím, že se MINICON'86 koná (jako ostatně každý rok) v Praze a pražáci (jak se mohli přesvědčit zastupci SFklubů skoro na všech klubových poradách - ať již v Březové, Šumperku, Teplicích, ...) se neustále o něco hádají a přou i tahají..., a což teprve tehdy, když k tomu mají důvod !?!?! Těmto "bojům" z povzdálí přihlížely ostatní mimopražské kluby, které čekaly, zda na ně pár pozvánek zbude.....

Náš klub samozdřejmě nemohl zůstat pozadu, a tak bojoval za svá práva a především pozvánky. Když mě bylo 14 dní před "Termínem" přislíbeno 10 pozvánek, byl jsem v celku spokojený, i když.....

Za deset dní přišlo na adresu klubu devět pozvánek, což bylo horší než špatné, neboť účast už mělo přislíbeno "na beton" 10 členů, a tak účast jednoho z nás byla ohrožena. Naštěstí pomohly známosti, takže jsme v sobotu z kolejí Hvězda vyráželi v plném počtu, posíleni ještě o "LASER".

V průběhu týdne se sice v pražském FANDOMu objevily hlasy, které vyzývaly k bojkotu a k uspořádání odchytu fanoušků (uvažováno bylo především o tzv. profesionélech a členech NOK = neostatních klubů) před kolejemi na Jižním městě a posléze k jejich společnému transportu do nějakého (pokud možno blízkého) podniku stravování...., ale takovéto návrhy byly už v zárodku udušeny (což bude účastníkům porad SFklubů připadat jistě naprosto přirozené...).

Po zaplacení účastnického poplatku se vše rozjelo podle předem připraveného a dobře utajovaného scénáře. Uviděli jsme tam (poprvé !!!) program MINICONu'86 a litovali ty, kteří nepřišli kvůli tomu, že nevěděli nic o programu.....

Z programu jsem viděl jen málo, ale myslím si, že náročné klubisty nemohou uspokojit programy typu: "hudba+diapozitivy", zvláště tehdy, když už byly na MINICONu presentovány (sice v trochu jiné podobě) před rokem.....

Snad nezkušeností (?!?) organizátorů nebyly přednášky do sobotního programu "pro kluby" vůbec zařazeny,a tak vždy skvělý Ondřej NEFF přednášel až v neděli - "pro veřejnost".

Naopak po oba dva dny byli ukojeni ŠEDIVÁCI - VIDEOprojekcí...

Organizace skřípala při předávání cen "BEMÍK'86", pro kterou si jeden z organizátorů pozval Káju SAUDKA, jemuž však přisoudil při předávání cen pouze roli "diváka"; takže kreslíř a čestný předseda poroty, který asi utekl od rozpracovaného díla, pouze asistoval z publika, když V.Veverka předával BEMÍKY.....

Na oběd (podle mého laického hlediska cenově nadhodnocený) museli ti, co neměli protekci mezi kuchařkami vysedět frontu dlouhou dvě a půl hodiny (ale o tom si přečtěte na jiném místě).

A tak snad nejzdařilejším programem soboty byly vlastní povídky Václava VLKa, seniora, které autor na závěr MINICONu publiku přečetl.

V neděli jsem se zúčastnil MINICONu již bez "iluzí" - zúčastnil jsem se soutěže "O vědomostech ze SF" - jejího finále, kterouž pořádaly pražské kluby Terra a Parsek. Soutěž vyhrál Standa ČERMÁK, který byl nejlépe obeznámen s režiséry a herci SFfilmů, jejichž poznávání bylo v podstatě rozhodující součástí soutěže, neboť nikdo se tak hluboce o tuto sféru nezajímá jako Standa.

Pak jsem si ještě poslechl bezkonkurenčního Ondřeje NEFFa a šel jsem za svou prací - bohužel, neboť program, který organizátoři v neděli nabídli "pro veřejnost" byl (podle neoficiálních zpráv) o několik tříd lepší než v sobotu, i když pro značně skromnější (početně) osazenstvo.

TAKŽE největším kladem MINICONu'86 bylo vlastně to, že

B Y L

Nepražák !!!

Eva HAUSEROVÁ: M I N I C O N O D P L O T N Y

Září 86

Vláďa Veverka přichází s nápadem, že bych mohla dělat šéfkuchařku na MINICONu. Nemohu přísahat, že něco takového doslova říkal, ale mám celkový dojem, že spoustu věcí zorganizují chemici (zejména zásoby surovin a nekvalifikované pracovní síly), a že mně zbvde pouze vymyslet nadstavbu - kosmické názvy jídel, které

kdosi vyvede na přepychových jídelních lístcích - a pak už jen dohlížet na to, jak se všichni činí.

Začátek listopadu 86

Do MINICONu zbývá asi deset dní. Veverka mi oznamuje, že si musím zařídit zdravotní průkaz. Ukazuje se, že to obnáší šest návštěv u různých lékařů. Dále si musím sama naverbovat ostatní kuchařky a přimět je, aby si rovněž opatřily zdravotní průkazy.
Prvního listopadu jsem nastoupila do práce, kde se uvádím tím, že celé dny blokuji a zařizuju, organizuju, schánim. (Pokud ovšem zrovna nejsem u lékaře kvůli zdravotnímu průkazu.)

Čtvrtek 13.listopadu

Veverka mi oznamuje, co ze zásob chemici nezakoupili a už nezakoupí... Mám to poschánět a dopravit na koleje, kde se bude konat MINICON. Je to asi šedesát kilo za šest set korun.

Pátek 14.listopadu

Nakupuji 20 kg surovin, které nejhavarijněji potřebujeme, a vleču je v batohu na zádech na kolej.
Doma pláčí děti a zuří naštvaný manžel.

Sobota 15.listopadu

K vaření máme k dispozici kumbál za barem, konzumovat se bude přímo v baru.
Jídelní lístky nejsou. Ve sci-fi stylu zůstávají pouze naše kostýmy - čelenky s tykadly, alobal. S potěšením pozoruji reakci nic netušících dopoledních návštěvníků baru: jakmile pohledem zavadí o náš nekonvenční kostým, oči se rozšíří údivem a ústa se šokovaně otevřou.
Od jedenácti hodin máme po půlhodině vydávat vždy třicet obědů. Chemici nám předvařili gulášovou polévku, k tomu jsou na jídelníčku ještě makarony, vajíčka a palačinky. V jedenáct hodin chceme roznést první várku, ale není kam. Nejsou stoly a židle, dlouho se nic neděje. Vždycky se někdo objeví, snaží se pochopit, co vlastně chceme,a zase odejde. Tak to jde do 11.30, kdy konečně jsou stoly na místě a začínáme. Hned se projevuje několik, abych řekla ohleduplně,nedostatků. Nikdo nám nemyje nádobí, chemici přes naše neustálé urgence brigádníky prostě nezajistili. Dále - lidem nestačí gulášová polévka, dožadují se několika chodů, zejména palačinek. Což nemůžeme zvládnout hlavně z toho důvodu, že neustále nejde proud. Síť je zřejmě přetížená, ale jak máme produkovat tolik jídel, když nemůžeme zapnout ani dva malé vařiče ? Když žádáme o opravování pojistek, tváří se chemici stále víc trpitelsky. Vařiče nehřeji, nevaří, nepečou, jídla nejsou. Roznášíme chladnoucí gulášovou polévku. Chemici zkoušejí zapojit v sále VIDEO a přilítnou s obviněním: "Že jste zase zapnuly vařič ?!!"
V kuchyni se nám usazují matfyzáci, ochutnávají, co vaříme, radí a vtipkují. Když se nasytí, odcházejí mýt nádobí, (sláva jim!). Proud vypíná zhruba každých pět minut.
Od dvanácti do dvou tu propuká hotové peklo. V baru se tlačí davy lidí dožadující se jídla, které prostě neměme. Gulášová polévka dochází. Makarony se stále nevaří a nevaří. Jarmila Přibylová a Jana Matoušková produkují palačinky rychlostí jeden kus za pět minut, Jindra Bendová s Janou Krupkovou k tomu přidávají topinky rychlostí kus za tři minuty. To všechno samozřejmě nemůže stačit, hladové davy, očekávající za svůj lístek skutečný oběd, reptají. A u mytí nádobí už zase nikdo není! Makarony jsou hotové

až po druhé hodině, ale to už je skoro nikdo nechce. Davy se zčejmě přemístily na video, které začalo ve dvě. Kolik lidí se najedlo a kolik se muselo spokojit jen s kusem suchého chleba, který jsme dávaly na stoly, těžko odhadnout. Radši se na to snažím nemyslet.

Abyste si dovedli lépe představit chvíle největšího zmatku, k těm hrozivě hučícím davům si ještě přimyslete jedince jako Egon Čierny nebo Jan Pavlík, kteří vytrvale obléhají kuchyň a dožadují se palačinek. Nebo k nám zavítal Theodor Rotrekl s tím, že nemohl přijít v čase uvedeném na lístku, protože měl autogramiádu. Pohužel ani pro něj nemáme nic k jídlu. Míša Rampasová pomíná s roznášením, solidárně si bere čelenku s tykadly. Mezi hladovci se protlačí Veverka a s výrazem Jehovy žádá makarónv a palačinky k ochutnání a masité zbytky pro psa. Lenka Králová mě upozorňuje, že přišel Weigel a tváří se mimořádně hladově ...

Odpoledne vyrábíme chleby se salámem a hermelínem, které uklidňují poslední hladovce. Konečně se můžeme trochu vzpamatovat. Jakýsi fotograf zachycuje naše kostýmy a slibuje fotky. Kvalitu kostýmů však zpochybňuje Milan Hejduk, který se nás ptá, proč máme ty parohy.

Vrchol všeho je, že se nás každou chvíli někdo vyptává, kde běží jaký program. Je to čistý černý humor: o programu letošního MFFF'ONu nemám to nejmenší ponětí.

Neděle 16. listopadu

S hrůzou očekávám opakování soboty, ale neděle probíhá překvapivě v úplném klidu. Návštěvníků je mrohem méně, o jídlo jeví jen umírněný zájem, který lze snadno saturovat. Prostě pohoda. Máme čas nakukovat do sálu, kde probíhá soutěž ve znalostech sci-fi /vyhrál Standa Čermák/. Ivan Kmínek chválí naši gulášovou polévku, a co víc, ani ve snu ho nenapadlo, že by oběd měl mít víc chodů!!! Jarmila Příbylová se naučila dělat vynikající palačinky, které se dostanou na všechny zájemce. Jediný, kdo vypadá rozzuřeně, je Ondra Neff, kterému se nikdo nenamáhal říct, že bude mít přednášku. Jeden snaživý matfyzák zkouší obracet palačinky: pokusná palačinka přistává na podlaze kuchyně.

Pro zbylé hladovce vyhlašujeme **samoobsluhu / chléb, hermelín, džem /.**

Veverka nám děkuje za snahu, odměňuje nás fanziny a perníčky a všechno korunuje žádostí, abych odnesla zbylá vejce / několik kartónů/ jeho psovi.

Vracím se k nemocným dětem a znechucenému manželovi.

Patrně by to po mě už stejně nikdo nechtěl, ale pro všechny případy oznamuji zde své pevné rozhodnutí: už nikdy v životě,za žádných okolností, nebudu dělat šéfkuchařku!!!

FV SSM 227

ANDREW WEINER : Cizí stanice

Patnáctiletá Luisa Greenová byla zahloubána do studia učebnice zeměpisu; memorovala světové klimatické zóny a přitom cítila, jak ji stěny jejího malého dusného pokojíku tísní. Nebylo to jen dusno, ačkoliv to jí otravovalo život pořádně od té doby, co její otec začal šetřit energií a vypínal klimatizaci. Byl to její život. Luisa po něčem toužila, po čemkoliv novém. Měla pocit, že se ... dusí.

Téměř mimovolně sáhla za postel a pustila radio. Projížděla stupnici z jedné strany na druhou, zachytila stanici, chvíli poslouchala a pak otáčela knoflíkem dál..Státní stanice ji nudily, stejně jako ty divoké, vysílající samou rockovou hudbu, nemluvě o stanicích, kde dávali jen reklamami prokládané sladáky. Po čemsi prahla, po něčem neotřelém, novém; kroutila knoflíkem sem a tam, tam a zpět, způsobem, kterým přiváděla k zuřivosti svoji rodinu i přátele, a jenž se stal jejím zlozvykem.

A pak na to narazila. Cizí stanice se vynořila nesena starými znavenými radiovými vlnami v tu dlouhou a dusnou letní noc, aby zelektrizovala celý národ, a o nic méně Luisu Greenovou.

Ta hudba byla, dejme tomu, zvláštní. Nebyla jako hudba z fantastických filmů a horrorů, kterou občas hráli na divokých stanicích. Byla mnohem neobvyklejší. Opravdu zvláštní. Hravá a rozměrná se vznášela prostorem kolem ní. Uchvátila ji okamžitě a beze zbytku, s rukama strnulýma na knoflíku radia, s trochu pootevřenými ústy. Nepodobalo se to ničemu na Zemi, ničemu, co kdy slyšela.

Po hudbě se ozval hlas. Zvláštní a mysteriózní hlas,měkce prozpěvující slova: ,,P o j ď m e p l o u t , '' broukal hlas , ,, p l u j m e d o l ů a s e m , k o l e m p l u j m e , t a m d o v e l k é h o h n í z d a , n e j l e p š í h o z h n í z d , h n í z d a v d á l i , p l u j m e ! ! ! ''

Slova byla přihlouplá, když se soustředila na jejich smysl, slova mohla znamenat všechno nebo nic, ale ten hlas, ten jí vibroval tělem, vyvolával pocity, které stěží kdy ucítila na pouhý okamžik, pocity, jež ji celou prohřívaly, teplo a chlad, chlad a teplo. Ach, jaký to byl hlas, a ten hlas nebyl nic proti hudbě.

,, H l á s í s e s t a n i c e N u l a , '' řekl ten báječný hlas a tajemná hudba probleskovala v pozadí. ,, N u l a n a v e l k ý c h h o d i n á c h , j e ž u k a z u j í

čas, nyní a navždy / přichází k vám, z oblohy a k hrám."

A znovu prostor vyplnila ta hudba, jiná a přitom stejná, vířila kolem ní. Byla nová a jiná. Tak jiná, že mohla stěží dýchat.

Cizí stanici bylo možné poslouchat na celém severoamerickém kontinentě, jak ohrlí svou hebkou, sladkou podivnost. Zpočátku se o ní vědělo jen málo, ale v průběhu času, jak se zpráva o ní šířila, ji začala poslouchat spousta lidí.

Brzy informace o stanici zaplnily stránky novin a obrazovky televizorů. Bylo to velké mystérium dne. Původ a zdroj signálů nebylo možné určit. Zdálo se, že přichází odevšad a odnikud. Nebylo možné ji rušit.

„Je to bouda," prohlásil otec Green při čtení ranních novin nad miskou celozrnné ovesné kaše. Řekl to rezolutně a neodvolatelně. Pan Green byl technickým pracovníkem velké naftařské společnosti a především praktický člověk. „Je to bouda."

„Není," řekla Luisa. Zapnula radio v kuchyni a naladila cizí stanici. Hudba vyplnila místnost.

„Tak co?"

Otec Green se s převahou pousmál.

„Ale jistě, já přece věřím, že taková stanice existuje. Ale neuvěřím, že ji provozují mimozemšťani. Všechno je to nějaký ztřeštěný nápad, jak rychle vytřískat hodně peněz. Uvidíte. A vypni radio, to skučení a naříkání se nedá poslouchat, bolí mě z toho rámusu hlava."

Luisa neochotně vypnula radio.

„Nechci tě vidět, že ji zase posloucháš."

„Nemůžeš mi to zakázat," odsekla a překvapilo to i ji.

Oba věděli, že je to pravda. Zírali v rozpacích jeden na druhého přes stůl se snídaní.

„Já vlastně nechápu," řekla její starší sestra Diana. „Proč kolem toho tak nadělá te."

„To je proto, že jsi se nikdy pořádně nezaposlouchala," odpověděla jí Luisa. „Ale pochopíš to. Časem."

Několik předešlých nocí spala Luisa stěží několik hodin. Místo spánku ležela pod pokrývkou, tmou k ní měkce prolínalo mroukání cizí stanice. A přece se necítila unavená. Když nic jiného, tak se cítila plná energie. Svět zase jednou vypadal jako vzrušující místo pro život, plný světla a nečekaných překvapení.

„Nech toho," uslyšela popuzený hlas sestry.

FV SSM 229

,,Čeho mám nechat?''

,,Už ti zase svítí oči.''

,,Zprávy,''zvučel hlas na cizí stanici, ,,zprávy oderšad. Všechny zprávy všude O.K.. Všude, kde posloucháte. Poslouchejte, poslouchejte. Poslouchejte svou stanici z hvězd a planet a velkého časostroje vesmíru kroužícího kolem vašich hlav.''

Duncan, produkční stanice, která svého času byla jednou z nejposlouchanějších undergroundových rockových stanic, polkl další hluboký doušek z papírového pohárku na svém stole. V pohárku byla bezbarvá tekutina, ale nebyla to voda. Táhlo teprve na jedenáctou dopoledne, patnácté ráno po debutu cizí stanice a Duncan obvykle nezačínal s pitím tak časně. Měl ovšem polehčující okolnost.

,,Nemůžu tomu uvěřit,''řekl.

,,Je mi to líto,''řekla vedoucí průzkumu Limda Welcome tónem, jakým lékař sděluje neblahou diagnózu,''ale budeš muset uvěřit. Prověřovala jsem ta čísla ze všech stran a vychází nám to pořád stejně. Poslech naší stanice poklesl o 90 procent, plus minus nějaké desetiny.''

,,Ale ne,''řekl Duncan, ,,tomu věřím. Když se to tak vezme, držíme se lépe, než jsem čekal. Co nedokážu přijmout je, že to mohli udělat právě mně.''

,,Je to pravděpodobně jen bláznivina,''řekla. ,,Vzpomínáš, jako byl King Tut. Nebo pet rock.''

,,Nebo rock and roll,''dodal Duncan chmurně.Vyprázdnil pohárek.

,,Vem si,''zamyslel se, ,,jaké to muselo být,tenkrát v padesátých letech, když první bílí kluci začali poslouchat stanice, které vysílaly tu podivnou černošskou hudbu. Museli si myslet, že chytili vysílání z Marsu, nebo něco takového. Ale jak je to jednou chytlo, neměli nikdy dost. Starý Perry Como to mohl zabalit.''

,,A teď to můžeme zabalit my?''

,,Klidně,''souhlasil Duncan.

,,Bílé světlo,''broukal si hlas z radia.

,,Dnem i nocí koukej, jasné bílé světlo, všechno je O.K..''

FV SSM 230

,,O co jim vlastně jde?'' dumal pan Green nad dalším článkem ve svých ranních novinách, který analyzoval a spekuloval se senzační cizí stanicí. ,,K čemu jim to je?''

,,Milují nás,'' bez rozmýšlení odpověděla Luisa. ,,To je všechno.''

,,Divný způsob jak někomu projevovat lásku,'' zabručel pan Green. ,,Proč prostě nepřistanou a neřeknou nám to tady dole, místo aby pořád vyhrávali tuhle infernální muziku?''

Všeobecně se teď věřilo, dokonce i v nejvyšších vládních kruzích, že tajemná stanice je opravdu signál návštěvníků z kosmu, i když ve velmi podivné formě. Oficiálně vláda zaujala ke stanici postoj, že jde o ilegální vysílání, které je v rozporu s mezinárodními konvencemi o rozdělení pásem, a že viníci musí být postaveni před soud. Avšak v neoficiálních prohlášeních byla naznačena ochota k případnému jednání, jakmile se původci objeví.

,,Třeba jsou ohyzdní,'' napadlo Dianu. ,,Možná, že mají zelená tykadla a pusu jako ropuchy. Třeba nás nechtějí poděsit...''

,,Snad,'' připustila Luisa. ,,Ale ať už vypadají jakkoliv, jsem si jistá, že jsou krásní. Uvnitř.''

Cizí hudba zněla dál éterem, týden po týdnu, jeden báječný měsíc za druhým. Po celé to dlouhé, horké, slavné léto a podzim zůstávala cizí stanice senzací prvního řádu.

Byla to velká doba a stálo za to žít. Luisa začala chodit s Curtisem Bestem, se kterým se seznámila v místní kapli. Chodili spolu na dlouhé procházky, se sluchátky na uších poslouchali cizí stanici nebo se bezcílně projížděli v obytném autě Curtisova otce.

O jejích šestnáctých narozeninách se v něm pomilovali, samozřejmě při zapnutém radiu s naladěnou cizí stanicí. Curtisovi bylo sedmnáct, měl něžnou mírnou povahu a vizionářský pohled. Věřil, že příchod cizince ohlašovaný cizí stanicí předznamenává začátek nové éry pro lidstvo.

,,Konec válkám,'' říkával. ,,Již žádné zločiny. Konec nenávisti a zabíjení a loupení.''

Hodně lidí cítilo totéž.

A cizí stanice vysílala dál, den po dni, noc po noci, zaplavujíc zemi svojí sladkostí a světlem.

Byla to vskutku velká doba.

Pro Luisu přišel konec nenadále a strašně.

Byla ve svém pokoji, připravovala se na další zkoušku. Za okny padal sníh, první sníh této zimy, odrážející měkce světlo

pouličních světel. Luisa milovala sníh, vždy ho milovala, přinejmenším první sníh zimy; svět v něm vyhlížel tak čistý.

Při učení poslouchala, jako vždy, cizí stanici. Zdálo se, že se nedokáže nasytit těmi nezvyklými rytmy a melodiemi, a nádherně víříčími slovy; bylo to jako neuhasitelná žízeň.

,,P ř e s n ý č a s ,'' řekl hlas - nebyl to stále stejný hlas; různé hlasy měly různý odstín, ale všechny byly tajemné, vlahé a sexy. ,, Z k o n t r o l u j t e s i p ř e s n ý č a s . Č a s j e t e d , t e ď a n a v ž d y . T e ď j e t e n č a s . Č a s n a d o b r ý t i p . D e j t e n a n á s . N i c s e n e v y r o v n á C o m p a k t - d e z i n t e g r á t o r u .''

Luisa vzhlédla od učebnice a zírala na radio.

,,P r y č s h a l d a m i s m e t í d ř í v e n e ž v á s z a v a l í . C o m p a k t s i s n i m i p o r a d í ,'' pokračoval hlas. ,, V m ž i k u r o z l o ž í d o m á c í o d p a d n a a t o m y . D e z i n t e g r u j e c o k o l i v ! Z b y t k y j í d l a , p a p í r , p l e c h o v k y . N e š k o d n é p r o ž i v o u t k á ň . Z k r á š l e t e s i b y t C o m p a k t e m . V e l k ý v ý b ě r v p a s t e l o v ý c h b a r v á c h . J e č a s p r o C o m p a k t . N e z á v i s l ý n a z d r o j i e n e r g i e . P o u h ý c h $69,95 p l u s m í s t n í d a n ě . V e v š e c h o b c h o d e c h . V n e j b l i ž š í d o b ě n a p u l t e c h . V ý r o b e k A l f a n s k é h o p r ů m y s l u .''

Vytápění domu Greenových fungovalo perfektně, ale Luisa náhle kolem sebe ucítila chlad. Přešla k telefonu a zavolala Curtise. Slyšel to samozřejmě taky.

,,Třeba,'' řekl opatrně,''to je nějaká místní stanice. Vloudila se do vysílání se svou reklamou.''

,,Ne,'' řekla. ,,Byli to oni.''

,,No,teda,'' ozval se Curtisův hlas,'' podle toho co říkali to může být docela užitečná věcička. Vlastně jsem už uvažoval, že ji koupím matce k svátku. Akorát, že neřekli, kde se dostane.''

,,Oni řeknou, kde.''

,,A muziku vysílají dál,'' pokračoval Curtis. ,,Nic se vlastně nezměnilo. Když to uvážíš, musela to být pořádně drahá záležitost překonat tu obrovskou vzdálenost. A to vysílání. Taky musí něco jíst, alespoň si myslím, že musí. Nenech

FV SSM 233

se tím otrávit.'''

,,Nejsem otrávená.''

Položila sluchátko. A vypnula radio.

,,Lidičky, máte uhříky? Milujte je. Konec trápení s pupínky, máte-li SuperLove Cream. Působí jako kouzlo, kouzlo z hvězd. Moudrost kosmického lidu. Můžete nám věřit. My vám nelžeme. Ne. Ne, my ne.''

A proud hudby a slov z cizí stanice nebyl k zastavení.

Andrew Weiner: The Alien Station
Isaac'Asimov's Science-Fiction Magazine, Vol.8,No 10,
s. 89-94, 1984
Přeložil Jan Haberle

Martin NOVÁK:

O Ž I V E N Í

Indikátory mezilidských vztahů
zablikaly na poplach
Supravodivá nervová vlákna
kovové mozky
krystalové paměti
náhradou za mozkové buňky
trhavé první pohyby
čerstvě zrozených kyborgů

A lidé žili klidně dál
a hádali se
a milovali se
a žili...s kyborgy

Jen indikátory zablikaly...
Na poplach !

FV SSM 251

JURIJ KIRILOV, VIKTOR ADAMENKO

PRONIKNUTÍ

Pojmenování hvězdoletu Diogenes-1 plně zobrazovalo cíl kosmické cesty. Jak známo, starořecký mudrc se většinu života zabýval hledáním smyslu života. Jeho kosmický jmenovec hledal rozumný život ve Vesmíru.

"Veliteli," řekl vzrušeně navigátor, "údaje ze spektrální analýzy ukázaly přítomnost organické hmoty na planetě Rombus, obíhající hvězdu alfa Orionu."

/"Že bychom měli přeci jen úspěch?"/, proběhlo myslí veliteli.

"Prosím, svolejte ke mně členy Rady hvězdoletu."

... Obraz, který astronauti uviděli, vyvolal bouřlivé nadšení. V džunglích se procházeli ohromní dinosauři, nad nimi se vznášeli pterodaktyli. Planeta je obydlená! Když se uklidnily emoce, Rada přijala rozhodnutí uskutečnit na planetu výsadek pěti členů posádky v čele s velitelem.

Procházející se a létající ještěři nasvědčovali tomu, že na Rombu s největší pravděpodobností není vyvinutá civilizace, na planetě žijí snad jen divoši. Směrnice kategoricky zakazovala vměšovat se do průběhu historického vývoje. Proto je nutné proniknout mezi původní obyvatelstvo nepostřehnutelně. Průzkumná skupina vypadala jako divoši: přes ramena přehozeny zvířecí kůže, v ruce měl každý kyj. Hodiny bloudili pralesem, než spatřili prvního místního obyvatele. Ten, když uviděl novopečené divochy, vrhl se k nim s radostnými výkřiky. Prastarý gestikulační jazyk nepředstavoval obtíž ani pro jednu z obou stran, a to do značné míry usnadnilo dorozumívací proces. Na divochovo pozvání přišli astronauti k

chatrči, u které několik jeho společníků opékalo na ohni vykuchaného divočáka. Návštěvě přivítali neznámí a pozvali je na hostinu.

Pozemšťané strávili neklidnou noc. Zdálo se, že původní obyvatelé byli naladěni mírumilovně. Ale kdo mohl ručit za to, že jde o prostomyslnost a ne vychytralost, a že se nepokusí o nenadálý překvapivý útok. Noc však proběhla klidně. A ráno vůdce divochů obývajících planetu navrhl veliteli Diogena, aby šli prohlédnout pasti. Vysvětlil, že se nacházejí nedaleko.

Divoch vzal s sebou kopí, ale pozemšťan svůj těžký kyj ponechal na místě, usoudil, že teď se není čeho bát.

Když se lovci sklonili nad jámou, na jejímž dně se cosi hýbalo, vycítil velitel Diogena za zády pohyb. Obrátil se a spatřil tlamu pokrytou ostrými zuby. Tlama cílevědomě mířila na člověka. A v tomtéž okamžiku už skočil divoch vpřed, skryl tak za sebou velitele Diogena a rozmáchl se kopím.

Velitel Diogena strnul ohromením: obrovská hmota pokrytá ostrými ostny se nehybně natáhla jen několik kroků od něho. Za okamžik, když úlek pominul a hlava začala znovu přesně pracovat, užasl, jakým způsobem mohl divoch porazit tu příšeru. Zřejmě se údiv příliš zjevně odrazil na pozemšťanově obličeji, neboť místní obyvatel k němu přistoupil a začal cosi objasňovat, ukazujíc na temný mrak na obloze. Zřejmě se domníval, že zubatý obr byl poražen ohnivou střelou z mraku, tedy bleskem.

Ale i když se snad stal takový velmi vzácný případ, který zachránil lovcům život, tak proč se sám divoch nedal na útěk, jak by se dalo očekávat, ale naopak se vrhl vpřed se svým ubohým kopím, které obrněného dravce nijak nemohlo ohrozit?

Ale pozemšťan se hned v mysli zastyděl. Původní obyvatelé mají prostě pocit přátelství vyvinutý víc, než pud sebezáchovy. A to je dokonce závažný důvod ve prospěch obyvatel planety.

Za několik dnů se přátelství mezi astronauty a původními obyvateli natolik upevnilo, že pozemšťané stěží našli důvod, proč jsou nuceni se s divochy rozloučit. Nakonec musel velitel Diogena-1 vysvětlit divochům, že musejí odejít k manželkám, ale že se vrátí. Na důkaz toho daroval velitel

FV SSM 283

vůči vlastnoručně zhotovený pazourek... Operace "Proniknutí" proběhla úspěšně.

...Předseda Rady v otázkách objevování mimozemských civilizací byl se zprávou velitele hvězdoletu Diogenes-1 velice spokojen.

"Úkol jste čestně splnili," řekl. "A nemusí vás zarmucovat, že hvězdolet Diogenes-2, který startoval po vaší lodi ale opačným směrem, byl na planetě Rombus dříve. Teoreticky je dávno známo, že prostor je zakřivený. Proto tedy, jestliže dva hvězdolety vzlétnou diametrálně opačným směrem, mohou se setkat v jednom a témž místě, bodě prostoru, stejně jako dvě motorové lodi, které se vydají na okružní cestu kolem zeměkoule. Diogenes-2 se ocitl poblíž tak zvané černé díry, kde je hmota obrovsky koncentrována a zakřivení prostoru je obzvlášť velké. Proto se změnila trajektorie hvězdoletu a ten vás předstihl. Oba hvězdolety poskytly důležité potvrzení rozumného života na této planetě. Chtěl bych vás seznámit s velitelem hvězdoletu Diogenes-2."

Kapitáni si vyměnili přátelský úsměv, který však zároveň vyvolal u nich jakési nejasné asociace. Poté velitel Diogena-2 nejistě položil na stůl předsedy Rady kolegovi známý pazourek, který předložil jako důkaz existence rozumu na planetě Rombus.

\- - -

/"Vnědrenije", sborník Fantastika 85, Moskva, Mladá garda 1985, přeložil Martin Faltýn/

FV SSM 232

MALÝ SLOVNÍK SCI-FI TERMINOLOGIE

Malý slovník sci-fi terminologie. Vybráno z Forsk Science Fiction Guide 1972, vydaného Roarem Ringdahlem. Sestaveno podle: SF Guide - 60, SF Guide - 63, Bob Tucker: The Neofan's Guide, 1965; Gary Labowitz: Fanspeak, 1967; Donald Franson: A Key to the Terminology of S-F Fandom, 1962. Přeložil Ivo Železný.

ACTIFAN - aktivní fan, organizátor, vydavatel fanzinů, nebo kdokoli, kdo se liší ve kou aktivitou na poli s-f; česky: AKTIFAN

ACTIVITY - Jakákoli podoba fanovské aktivity; česky: AKTIVITA

ADZINE - č. ADZÍN - fanzin skládající se výlučně z inzerátů a jiných výlevů srdce

AI čili AMIAY - amatérská novinařina, psaní do fanzinů apod.

ANGLOFAN - britský fan

ANNISH - Anniversary Issue - jubilejní číslo vydání časopisu nebo fanzinu

APA - Amateur Press Association - skupina, která vydává fanzin nebo jen rozmnožuje svou část fanzinu a zasílá je oficiálnímu redaktorovi /Official Editor/, který je dává dohromady a společně distribuuje členům

APAN - člen APA

APAZINE - fanzin distribuovaný APA

ASTRAL PLAN - v teosofických a spiritistických systémech - vyšší rovina než rovina fyzická

ASF - Astounding Science Fiction - profesionální časopis v USA

bébébéb

BNF - Big Name Fan - čestný titul udělovaný superaktivním a velmi produktivním fanům

BO - česky: progrcy - stav, k němuž dochází po období horečné aktivity po další období

BLOG - fanovský nápoj v humoristickém stylu, jinak tekutina pro ormig

cécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécécé

CANFAN - kanadský fan/fandom

COA - Change of Address - změna adresy, pravidelná rubrika v některých fanzinech

COMBOZINE - č: kombozín - produkt spolupráce dvou či více redaktorů

CON/VENTION/ - č: kon - konference/sjezd fanů. Většinou trvá více dnů a bývají na něm akce jako např: přednášky, diskuse, filmy, divadlo, dražby atd.

CONREPORT - neformální článek o konu, soukromý pohled na kon z pera fana

CONTRIB - contribution - příspěvek do fanzinu

CONVACATION - víkend či svátky kombinovaný s konem, např: velikonoce

CORFLU - correction fluid - lak na opravování chyb na blánách

CRIFANAC - č: krifanak - critical fanactivity - fanovská aktivita vážnější a intelektuálnější

CRAP - Crudily Reproduced Amateur Press - čili primitivně rozmnožovaný amatérský plátek, původně fanzin rozmnožovaný přes kopírák, později i o šnetně rozmnožením fanzinu vůbec

CRUD - bezcenná kravina, tzn. všechno, cos nenapsal ty, nebo tvoji přátelé

CRUDZINE - fanzin plný krudů

dédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédédé

DUPER - jakýkoli rozmnožovací stroj /duplicator/

DNP - Do Not Print - č. Netiskni!, upozornění na informacích, která je radno předávat pouze ústně

DNQ - Do Not Quote - č. Necituj!, víceméně totéž co DNP

DEADLINE - uzávěrka, datum, do kterého se přijímají příspěvky pro fanzin

éé

EASTERCON - britský kon, který se obvykle koná o velikonocích

EGOBOO - /egobú/ - samochvála - vše, co dotyčný dostal do fanzinu nebo vše, o čem se ve fanzinech píše

ERBDOM - fandom Edgara Rice Borroughse

ESP - Extra Sensory Perception - /í-es-pí/ - mimosmyslové vnímání, např. telepatie

EYETRACKS - /ajtreks/ - poškození knihy po jediném rozřezání či přečtení, doslova: stopy po očích

FV SSM 255

efefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefefef

FAAAN - fan, který se víc zajímá o fany než o sf /většinou rodu ženského/, č. FAN

FAFIA - Forced Away From It All /fórst evej from it ól/ - - č. Fialt už na to nemám čas /na fandom/. Důvody mohou být různé. Hlavní dva: dočasný přestup do zeleně nebo nějaký jiný velký kůň

FAN - fanda nejenom sf, ale i např. filmfan

FANDOM - nedefinovatelný celek, který zahrnuje všechny odrůdy zájemců a jiných osob, které se točí kolem sf /z ang. fan kingdom - fanovské království/

FANDOM - EPOCHY: 1. fandom 1930 - 1936
2. fandom 1937 - 1938
3. fandom 1940 - 1944
4. fandom 1945 - 1947
5. fandom 1947 - 1949
6. fandom 1950 - dodnes

FANED - /fened/ - Fanzine Editor - redaktor fanzinu, případně one-shotu

FANFICTION - /fenfikšn/ - amatérská sf nebo povídky o fandomu

FANNISH - /feniš/ - fanovský - charakteristický pro fandom či fany

FANQUET - /fanket/ - každoroční banket SF klubu v Los Angeles pro členy, kteří prodali své první profesionální dílo/k/o

FANAC - Fan Activity - /fen aktivity/ - /fenek/ - fanovská aktivita, cokoli spojeného s prací pro fandom

FANMAG - /fenmeg/ - totéž co fanzin

FANZINE - /fenzín/ z Fan Magazine /fen megezín/ - amatérský časopis

FMZ - /ef em zet/ - zkratka fanzinu

FANPUB - /fenpab/ - zkratka nikoli pro fanovskou hospodu, leč pro fan publication /fen pablikejšn/ - čili fanovskou publikaci

FEMMEFAN - /femfen/ neboli FANNE /fene/ - ženský fan čili fana či fanynka

FIAGH - /fjej/ - Fandom Is A Ghoddamn Hobby /fendm iz ej godem hoby/ - Fandom je ale kruci koníček

FAKEFAN - /fejkfen/ - doslova kvazifan; často: kverulant, i ve významu sympaticky nakloněný jedinec mimo fandom

FEN - /fen/ mn. číslo od FAN, ale málokdy užívané vedle FANS /fens/

FEUDS - /fjúds/ - bitky. Přehnané ambice a sobecké zájmy mohou tímto skončit, jako ostatně kdekoli jinde

FIAWOL! - /fjavol/ - Fandom Is A Way of Life /fendom iz e vej of lajf/ - fandom je životní způsob

FANFLAB - /fenfleb/ - kon uprostřed konu, užší skupina účastníků se trhne a udělá se pro sebe

FANVET - /fenvet/ - fanovský veterán; fan, který si odkroutil, kroutí zeleň, ale i skutečně dlouholetý fan

FORRY - /forv/ - Forrest J. Ackerman - známý americký fan a profík

FOTR - /ef ou tí ár/ - Fellowship of the Ring /feloušip of d ring/ - klub fanů J. R. R. Tolkiena

FUGGFAN - /fagfen/ - fan, který mluví dřív, než si rozmyslí, co řekne

FREEZINE - /frízín/ - fanzin rozesílaný gratis

géégéégéégé

LNF - /el en ef/ - Little Neme Fan /litl nejm fen/ - fan, kterého nikdo nezná

LOC - /el ou sí/ - Letter of Comment /letr of koment/ - - dopis s kritikou fan- či pro-zinu

emememememememememememememememememememememememememememememem

MAINSTREAM - /mejnstrím/ - veškerá literatura kromě sf a fantasy

MUNDANE - /mandejn/ - nefanovský, mimofanovský

enenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenenen

NATTER - /netr/ - Idle chatter /ajdl četr/ - bezobsažný klábos

NEO/FAN/ - /neo, neofen/ - nováček, aspirant ve fandomu

NOR - jedinec, který nečte ani sf ani fantasy, nevěřící pes /z angl. neither - nor = ani - ani/

NEWZINE - /ňúzin/ - fanzin přinášející novinky o sf

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

O-O - /ou-ou/ - Official Organ /ofišl ógn/ - orgán, bulletin

OE - /ou-í/ - Official Editor /ofišl editr/ - v APA: jedinec, který shromažďuje vytištěné strany a rozesílá je členům

ONE-SHOT - /van šot/ - neperiodická publikace/fanzin většinou

OLD GUARD - /ould gád/ - stará garda/páka - fandomí kmet

pépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépépé

PB - /pí bí/ - paperback /pejprbek

PLOY - /ploj/ - cosi jako recese ve fandomu

PASSIFAN - /pesifan/, č. pasifan - neaktivní/pasivní fan

POLLS - /poulz/ - anketa, průzkum mínění, hlasování o: nejlepší knize, povídce atd. roku, nejznámějšího fana atd.

PROZINE - /prouzín/ - č. prozin - profesionální časopis

PUB - /pab/ - publikace, publikovat

PULPS - /palps/ - staré "dobré" časopisy velkého formátu ve 20. a 30. letech, tištěné na rychle žloutnoucím novinovém papíře - což je právě pulp

kvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvékvé

QUOTCOVER - /kvoutkavr/ - titulní list fanzinu skládající se z humorných/debilních poznámek různých fanů

QUASI QUOTE - /kvejsajkvout/ - kvazicitát - ponékud pozměněný citát kohosi

erererererererererererererererererererererererererererererererer

REAL SOON NOW - /rijel sún nau/ - teď hned to udělám. Fanovský slib čehokoli v nejbližší budoucnosti. Znamená: až naprší a uschne, možná ...

REPRO - /riprou/ - kvalita reprodukce tisku - neustálý důvod pro kritiku

RIDER - /rajdr/ - menší fanzin/tištěná zpráva, která se rozesílá společně s jiným fanzinem

ROTATION PLAN - /rotejšn plen/ - plán rotace, podle něhož se Worldcony konají rok co rok v jiné zemi

eseseses

Clifford D. Simak:

ČAS A NÁVRATY

/Time and Again, Magnum Books, London 1977/

"Asher Sutton, agent Oddělení pro galaktické vyšetřování, se vrátil dnes z výpravy k 61 Cygni, kam byl před dvaceti lety vyslán. Jeho návrat už ně olik let nebyl očekáván. Ihned po přistání byla jeho loď obklopena stráží a on sám se ubytoval v hotelu Orion Arms. Veškeré pokusy novinářů o rozhovor selhaly. Krátce po příletu byl vyzván na souboj Geoffrey Bentonem. Pan Sutton zvolil pistole, místo a čas ponechal náhodě."

Tato novinová zpráva nebyla Asheru Suttonovi příjemná. Potvrzovala totiž, že jeho návrat na Zemi byl zřejmě očekáván a připravován. Asher nevěděl, že krátce před jeho příletem zavolal šéfa Oddělení pro galaktické vyšetřování maskovaný muž z budoucnosti a důrazně jej žádal, aby Sutton byl hned po návratu likvidován. Christopher Adams uvěřil důležitosti varování ve chvíli, kdy Suttonova loď přistála přesně podle předpovědi, ponechal si však právo rozhodnout podle svého. Tak se stalo, že Asher Sutton hned po přistání zaznamenal, že je pečlivě sledován. Kromě této neúnavné a stálé pozornosti se ale setkal s aktivitou, která neodpovídala Adamsovu stylu. Bylo zřejmé, že vyzvání na souboj s člověkem, kterého kosmonaut nikdy neviděl není náhoda. Informační služba obsluhovaná androidem ho ujistila, že Geoffrey Benton je v současné době nejlepší duelant na Zemi a jeho výzvu nelze odmítnout.

Benton se záludně přihlásil právě ve chvíli, kdy se Sutton se svou novou známou, krásnou dívkou Evou Armour, vydal na večírek do Zagova domu snů. Příjemné iluze byly náhle přerušeny Bentonovou výzvou. Nebýt Evy, která Suttonem zacloumala s malým předstihem, byl by ze svého snu procitl jako chladnoucí mrtvola. Zuřivý vztek nad vyrušením mu pomohl k nečekaně rychlé akci a oba výstřely zazněly hned po sobě.

Cestou zpět do hotelu sice Sutton nezjistil, zda Eva stojí na straně jeho přátel nebo nepřátel, ale její polibky ji řadily spíše mezi přátele.

Drobná poznámka v novinách druhého dne hlásala:

"Pan Geoffrey Benton byl této noci zabit v souboji v zábavním podniku v areálu university. Vítězem byl pan Asher Sutton, který se včera vrátil z výpravy k 61 Cygni."

Pak následovala věta, která byla tím nejhorším, co se dá o pistolníkovi napsat.

"Pan Benton vystřelil první a chybil."

Zatímco si Sutton lámal hlavu, zdali nebyla Eva návnadou, která ho měla přivést Bentonovi přímo do cesty, svolal Christopher Adams své experty, aby referovali o výsledku svého vyšetřování ohledně tohoto případu.

"Jednašedesátka," řekl, "je jedním z našich sousedů. Byla jednou z prvních hvězd, k nimž se člověk vydal, když opustil Sluneční soustavu. Od té doby je nám solí v očích."

Anderson se zašklebil:"Protože o ní nic nevíme."

"Planety jsou buď zakryty mračny nebo umělým krytem, takže jsme nikde neviděli kousek povrchu. A když se dostaneme do vzdálenosti pár milionů kilometrů, začneme klouzat stranou."

"Nemáme pro to zvláštní slovo," pokrčil rameny Clark, "je to jako narazit na led. Nedá se to měřit, přístroje nic neukazují. Za pár dní je to k zešílení. Nepostoupíš ani o míli!"

"Sutton prorazil," řekl tvrdohlavě Anderson. "Vystřelili ho v záchranám člunu a prorazil."

"Nebo ho pustili," řekl Blackburn.

"O to šlo," řekl mu Adams. "Sutton měl jediný úkol: zjistit, jestli jednašedesátka není nebezpečná."

"Ta loď se s něčím srazila," řekl Clark. "Byl to pořádný náraz, nosníky byly ohnuté a celá ta věc se zkroutila."

Anderson si odkašlal. "Co by se stalo Suttonovi?"

"Zemřel by," řekl prostě Clark.

"Jste si tím jist?"

Clark uložil prulce otevřenou dlaní na koleno.

"Sutton tu loď nespravil. Vrátil se bez opravy. Ani ji nezkoušel spravovat. Na všem je tam prach a rez, nikde nenajdete ani stopu po šroubováku."

Shultcross se nahnul dopředu. "Jedno nechápu," řekl. "Clark tvrdí, že některé prů ory byly rozbité. To by znamenalo, že Sutton letěl jedenáct světelných let ve vakuu."

"Měl skafandr," řekl Blackburn.

"Nebyly tam žádné skafandry," namítl tiše Clark.

Pak se rozhlédl po pokoji, jako by se bál, že ho někdo uslyší.

"A to není všechno," řekl šeptem. "Neměl s sebou ani jídlo, ani vodu."

Otřesený Adams musel tedy jako pracovní hypotézu přijmout možnost, že Sutton není ve skutečnosti člověk, ale jen dokonalá mimozemská replika.

Rozhovor s ním to jen potvrdil.

"Poslali jsme tě pro informace, Ashi," připoměl Adams. "Reprezentoval jsi Zemi, dral jsi její plat a něco jí dlužíš."

"Cygni něco dlužím také," řekl Sutton. "Dlužím jí život. Má loď ztroskotala a já jsem zemřel."

Adams přikývl.

"Ano, Clark to říkal, že jsi zemřel."

"Kdo je Clark?"

"Clark je konstruktér. Spí mezi výkresy. Prohlédl loď a řekl, že jsi neměl šanci."

"Měl jsem zjistit, zda jsou obyvatelé Cygni nebezpeční."

"A jsou?"

"Nejsou nebezpeční," řekl Sutton.

Adams čekal a Sutton klidně seděl beze slova.

Nakonec se Adams zeptal: "To je všechno?"

"To je všechno," řekl Sutton.

Na cestě od Adamse se Sutton stal svědkem ztroskotání kosmické lodi. Vytáhl z vraku raněného popáleného pilota, který mu zemřel u nohou. Sutton z jeho slov pochopil, že

někde v budoucnosti zuří nelítostná válka a pilot se po zásahu své lodi pokusil uniknout do minulosti. V kombinéze mrtvého našel Sutton knihu, kterou se chystal napsat.

Na planetě, odkud přiletěl se totiž setkal se společností osudů, kteří se zrodili a zahynuli se svými svěřenci na Zemi a jiných planetách. Jeho osud se vydal na cestu k Zemi s ním. Sutton se rozhodl napsat o lidských a jiných osudech knihu a vezl si s sebou kufr poznámek k budoucí knize. Když ji viděl vytištěnou, silně to na něj zapůsobilo.

Adams se mezitím rozhodl, že nechá Suttona zlikvidovat, protože muž z budoucnosti na něj naléhal a Sutton dal jasně najevo svou nechuť ke spolupráci. Navíc zde byla i obava z toho, že replika člověka může mít nějaké protilidské poslání.

Sutton se tedy krátce nato setkal s číhajícími pistolníky, ale jeho osud jej včas varoval. Kosmonaut vyvázl, ale přesto jej někdo omráčil a Sutton se probral až na lodi letící k asteroidu, který zdědil po Bentonovi jako vítěz souboje. Loď řídil android Merkimer a doprovázela jej Eva Armour. Sutton se na asteroidu setkal s Casem a Pringlem, kteří jej unesli. Pochopil pomalu, že jeho kniha se stane jednou základním politickým dokumentem klíčového významu. Proto na něj Case a Pringle zkusili naléhat a hrozili mu i smrtí, aby pozměnil svůj text a omezil jej jen na poselství pro lidi. Sutton nechce poskytnout ideologický podklad pro rasistickou expanzi lidstva zaměřenou proti jiným rozumným rasám a androidům. Case a Pringle jej tedy zabijí, protože a jeho mrtvolu mohou získat odměnu od Morgana, který by uvítal zmizení knihy vůbec.

Sutton, kterého chrání jeho osud, se vzpamatuje a svou klinickou smrt přežije. Zabije oba žoldnéře a vrátí se na Zemi. Podle dopisu, který se zachoval v rodinné pozůstalosti pochopí, že bitva o jeho knihu zasáhla i jednoho z jeho předků. U Johna Suttona pracoval delší dobu nějaký ztroskotanec z budoucnosti. Farmář Sutton nevěděl, kdo u něj pracuje, ale z jeho dopisu byl závěr zřejmý.

Asher Sutton se tedy vypravil do minulosti, aby zjistil, co se tehdy stalo a zabránil proniknutí Trevorových mužů, stoupenců upravené verze knihy, do života své rodiny. Trevorův agent jej však překvapí, přemůže a zanechá bez prostředků v minulosti, aby "změkl". Léta na farmě však Suttonovi prospěla. Uvědomil si plně své možnosti telepata a sílu k ovlivňování cizího myšlení. Nechal se jednoho dne odvézt k Trevorovi a otevřeně mu řekl, že s jeho koncepcí vesmíru, kde lidé vládnou všem ostatním tvorům, nesouhlasí.

Pak se připojil k androidům, kam ho vedl nejen jeho smysl pro fair play, ale i touha po Evě, která byla rozhodným přívržencem rovnoprávnosti androidů. Když se od nich dozvěděl, že vyvinuli zařízení ke kopírování lidí, protože se jinak nemohou rozmnožovat, nabídl jim zkopírování svého nezničitelného cyranianského těla spolu s jeho telepatickými schopnostmi. Tak dal do rukou androidům zbraň, která jim zajistila, že si rovnoprávnost zajistí a ubájí.

Po zajištění postavení androidů se Sutton rozhodl odletět za svým rodinným robotem Busterem, který si kdesi koupil pro sebe a svého pána celou planetu. Domníval se, že Eva poletí s ním. Ta ale odmítla. Přestože Suttona milovala, musela zůstat na Zemi, protože v manželství se Suttonem by se dříve nebo později muselo ukázat, že je vlastně androidem sestaveným speciálně pro ovlivnění Suttona k sepsání jeho knihy tak, jak měla být napsána.

Nic nechápající Sutton ji tedy zanechal na Zemi a odletěl splnit svou povinnost a napsat knihu, která dá všem tvorům stejné právo na osud.

Kniha Cliffordа Simaka Čas a návraty je velmi čtivým a přitažlivým příběhem. Obsahuje dialogy i akci a je harmonicky vyváženým dílem. Čte se dokonce tak dobře, že se člověk musí občas zastavit a přečtené si rozmyslet, protože se dá hltat tak rychle, že čtenář nestačí vstřebat všechny důležité detaily a souvislosti. Stručný závěr bych ukončil tím, že Simak zde opět dokázal ukázat kus lidské povahy a neztratil přitom ani kapku pohádkové atmosféry, která dává vyniknout

hrdinství a humanitě hlavního hrdiny, který až do poslední chvíle nepochopí, že byl androidy zmanipulován

Stanislav Švachouček

Frank HERBERT
KACÍŘI DUNY

/Heretics of Dune, New English Library, England, 1984/

Pátý díl cyklu Duna má složitý a těžko přehledný děj. Vzhledem k tomu jsem se snažil o podrobné převyprávění obsahu, protože stručné shrnutí by pravděpodobně zkreslilo smysl některých částí.

Příběh začíná v pevnosti patřící sektě Bene Geeserit, které si samy mezi sebou říkají Duchovní matky. V pevnosti vychovávají a cvičí gholu, tedy klonovaného potomka, někdejšího císařova přítele, šermíře Duncana Idaho. Kopii dodala za nemalou cenu sekta Tleilaxu, která ve svých axolotlových blocích dokáže vyrábět nejen klonové kopie lidí, ale i koření melange. Hlavním trumfem Tleilaxu však zůstávali umělí lidé telepaticky řízení svými Mistry. Pro svou schopnost jediným dotykem přejímat z jiné osoby její vnější vzhled i obsah její paměti a pak ji imitovat, získali přezdívku Imitátoři /Face Dancers/.

Matky Bene Gesserit však zajímaly především jejich genetické programy a proto si objednaly gholu Duncana, od něhož právem očekávaly početné geneticky cenné potomstvo. Dvanáctiletý chlapec tedy vyrůstá v pevnosti pod dohledem Duchovní matky Schwangyu. Na inspekci jeho výchovy přijede Matka Lucilla. Brzy si uvědomí, že věrný pomocník Bashara Miles Tega, Patrin, matce Schwangyu nevěří a při cvičení nejen chlapce trénuje, ale nenápadně jej před ní chrání.

Miles Teg byl už vlastně na zaslouženém odpočinku, ale pro ochranu chlapce jej zverbovala Duchovní matka Taraza. Miles byl oblíbeným vrchním velitelem /Basharem/, protože se vždy snažil naplánovat bitvy tak, aby se ušetřily lidské životy. Jeho vojenské umění se stalo legendou a několikrát se stalo, že se nepřítel vzdal předem, jakmile zjistil, že proti němu stojí právě Miles Teg. Proto také neměl Bashar žádné potíže se sestavením své strážní jednotky, která měla v pevnosti Bene Gesserit na Gammu /dříve planeta Giedi Prime/ hlídat prvního gholu Duncana Idaho, kterého si objednaly Bene Gesserit pro své pokusy.

Duncan zjistil už v deseti letech, že je ghola. Byl otřesen a začal nenávidět Schwangyu, která mu nechtěla poskytovat žádné informace o jeho minulosti. Miles Teg jej nijak nepřesvědčoval o opaku. Tegova matka totiž zradila zásady sekty a

svého milovaného syna naučila část tajných praktik. Proto byl Miles nyní schopen vycítit, že s velitelkou pevnosti není něco v pořádku.

Jednou při cvičení je Duncan přepaden Imitátorem, který hraje Milese Tega. Lucilla včas rozpozná nebezpečí a Duncana výkřikem varuje. Je nadšena i šokována rychlostí jeho reakcí. Nepřítele zneškodní Miles Teg, který jej sledoval a nechal jej působit jen tak dlouho, dokud si jeho žák neprožil svou nejdůležitější lekci a nepochopil, jak vypadá útok řízený Mistry Tleilaxu. Duncan překvapivě zjišťuje, že Lucilla by pro něj okamžitě obětovala život. Její role je Duncana sexuálně "zasvětit" a tak emociálně připoutat k sektě Duchovních matek. Současně se má stát matkou prvního z řady Duncanových potomků. Teg s tímto záměrem nesouhlasí, protože má pocit, že by taková citová vazba mohla chlapce oslabovat. Bezprostředně po incidentu však musí řešit rozhořčený útok Schwangyu, která byla zapletena do pokusu o atentát. Miles ji vyprovokuje, aby se šla podívat, jak jí Tleilaxi zaplatí za její zradu. Sám s Duncanem a Lucillou uprchne. Schwangyu zahyne v troskách pevnosti, kterou rozlícení Tleilaxu po neúspěchu vyhodili do vzduchu. Bashar se se svými svěřenci ukryl v obytné buňce izolované ochranným polem. V úkrytu při cvičení Duncana bolestivě zranil. Jako důsledek šoku se v chlapci probudily vzpomínky na jeho předchozí život, čímž poslání Lucilly ztroskotalo. Na zkušeného muže nestačila.

Na planetě Rakis /dříve Arrakis - Duna/ se objevil další objekt zájmu Bene Gesserit. Děvčátko Sheena se přes tabu zavedené kněžími bývalého císaře Leta odvážilo přiblížit několikrát k písečným červům. Na jedné ze svých dětských výprav se stala svědkem toho, jak červ zlikvidoval celou její rodnou vesnici. Zoufalé jedenáctileté děvčátko se zachytí červa a ten ji doveze až k městu Keen. Kněží její jízdu pozorovali a jako test za takovou svatokrádež ji předhodí dvěma červům. Sheena je zažene křikem a kněží jí musejí neradi přiznat určitou moc nad vtělením Boha - císaře. Vyjdou jí tedy vstříc a uvedou ji do města jako dítě pod božskou ochranou. Velekněz Tuek se postaví za Sheenu a dal pro ni vyklidit místnost svého zástupce Stirose. Rozpory mezi Tuekem a Stirosem se prohlubují, protože Sheena se zastává nejchudších, mluví drze o Bohu /červ je vtělením císaře Leta/. Stiros se pokusí získat zpět svůj vliv tím, že pomůže zorganizovat Tleilaxu atentát na Sheenu. Společnost kolem Tueka a Sheeny je přepadena právě tehdy, když se k nim blíží na návštěvu Duchovní matka Darwi Odrade. V přestřelce mezi Imitátory je zasažen i Stiros. Sheenu zachrání před řízenou střelou vlastním tělem Hiduna, tajný důvěrník Bene Gesserit. Reakce Sheeny po prožitém šoku přesvědčily Odrade, že se jí dostal do rukou vzácný šlechtitelský materiál s nadprůměrnou inteligencí.

Tak selhal další pokus Mistrů Tleilaxu o zastavení genetického programu Bene Gesserit, který se mohl brzy stát vážnou konkurencí umělé produkce Bene Tleilax.

V té době se objevily Ctihodné družky / Honouret Matres/. Tato sekta byla zřejmě zvrhlými potomky Bene Gesserit, které se rozprchly do vesmíru v době tyranie císaře Leta. Jejich cílem bylo získání moci a jejich zbraní bylo zdokona-

lení praktik sexuálního styku natolik, že se z mužů stávali beznadějní narkomani bez vlastní vůle. Nová sekta se samozřejmě stala protivníkem Tleilaxu, ale hlavně Bene Gesserit, protože Duchovní matky byly největší vládnoucí silou v oblasti bývalého Impéria. Zatímco Mistr Waff propašoval do řad Ctihodných několik svých Imitátorů, kteří nebyli rozpoznáni, Matky se rozhodly částečně jim odhalit své plány, aby je nalákaly do pasti.

Protože k boji proti Ctihodným potřebovaly Matky spojenectví s Tleilaxu, pozvala Sheena Mistra Waffa na projížďku na červu / Shaitanovi / spolu s Darwi Odrade. Waff byl potěšen a šokován současně, protože červ byl pro něj vtělením Nejvyššího. Projížďku navíc červ ukončil v oblasti Sietch Tabr, prastaré pevnosti Fremenů. Darwi Odrade v jejích jeskyních objevila velký poklad koření melange a následné nápisy, které svědčily o tom, že Bene Gesserit jsou vlastně nevědomými vykonavateli posmrtné božské císařovy vůle. Waff byl proto vyzván k uzavření dohody s Bene Gesserit. Matky tak chtěly ovládnout jádro Galaxie prostřednictvím Sheeny, která měla být ovládána Duncanem emotivní spoutaným Lucillou. Waff na dohodu přistoupil, protože Duncan byl výtvorem jeho laboratoří a Mistr věřil, že vládu nad Galaxií bude mít prostřednictvím Duncana vždy pevně v rukou.

Na Gammu zatím vyšli Miles Teg, Lucilla a Duncan ze svého úkrytu. Rozhodli se proniknout nepřátelskými liniemi odděleně. Tak se stalo, že Duncan padl do zajetí a Lucilla, kterou naštěstí její protivníci považovali za jednu ze Ctihodných, musela bezmocně přihlížet, jak se Ctihodná Murbella pokouší Duncana zotročit svými sexuálními triky. Narazila však na důstojného protivníka. Tajnou zbraní Tleilaxu, na kterou tak spoléhal Mistr Waff, bylo právě stejné mistrovství sexuálního styku, s jakým začaly své triumfální tažení vesmírem Ctihodné. Vyčerpaná Murbella pochopila, že na Duncana nestačí, pokusila se jej zabít, ale byla pádlišť znervózněná. Zavolala tedy na pomoc svou domněnou kolegyni Lucillu, která ji okamžitě omráčila a spoutala.

Osudy Milese Tega byly také velmi pestré. Po cestě do města, kde mu poskytla pomoc i úkryt řada bývalých vojáků, byl přece jen zajat. Ctihodné se pokusily získat jeho spolupráci. Když byly odmítnuty, rozhodly se pro mučení. Mozkovou sondou postavenou podle vzoru nepochopitelných technik Ixianů, ale zřejmě v neprobádaných hlubinách kosmu modifikovanou neznámým způsobem, proniklo do jeho vědomí a v počítači vytvořily dokonalou kopii jeho vědomí i těla. Pak začal počítač na principu optimalizace adaptivního modelu vyvolávat v Tegově vědomí nesnesitelnou bolest. Tegova silná osobnost vycvičená v praktikách Bene Gesserit však dokázala agonie využít k dokonalému ovládnutí těla. Miles pro okrát urychlil svůj subjektivní čas, utrhl se z pout, pobil své vězitele a utekl.

Vyhledal pak hospůdku, kde byl nejjistějším jeden z jeho bývalých vojáků. Ten pomohl legendárnímu veliteli sezvat všechny bývalé vojáky a nepřátele Ctihodných ve městě. S nimi Teg zorganizoval přepad kosmodromu a unesl bitevní kosmickou loď.

S ukradenou lodí přiletěl pro Sheenu, Lucillu a Odrade a nařídil jim z Rakis odvézt jednoho píseňného červa na domovskou planetu Bene Gesserit Chapter House /Sněmovní/, čím

zůstal, aby jejich odlet kryl rozsáhlou diverzní akcí. Během cesty si Odrade uvědomila, že se vlastně realizuje další část Letových plánů. Červi si totiž mohou vytvořit své životní prostředí na každé obyvatelné planetě. S rozšířením produkce koření po celé Galaxii pak zmizí monopol Rakis a diktátorské možnosti jejích vládců. Po odstranění monopolu zmizí důvody k bojům o Rakis a poklesne i význam Tleilaxu jako jediných výrobců umělé náhražky koření...a mezitím budou Galaxii vládnout Bene Gesserit!

S N Ě M O V N Í P L A N E T A

/Chapter House Dune, New English Library, England, 1985/

Obsah posledního, šestého dílu cyklu Duna si připomeneme poněkud stručněji, protože kniha je bohatá na myšlenky a náznaky, ale děj je poměrně úsporný.

Duchovní matky Bene Gesserit jsou na ústupu před Ctihodnými družkami. Nechaly si proto od Bene Teilax vypěstovat gholu Milese Tega, aby pro svůj poslední, rozhodující boj měly dobrého vrchního velitele /Basharo/. Díky spojenectví, uzavřenému kdysi mezi Tleilaxu a Gesserit při jednání Darwi Odrade s Mistrem Waffem už nyní Matky vědí, že slavné axolotlové bloky Tleilaxu neznamenají nic jiného, než uměle oplodněné lidské matky, u nichž je vývoj plodu z klonované buňky dárce řízen počítači zvenčí. Protože se touto metodou za cenu lidského zdraví vyrábí v laboratořích Tleilaxu i koření melange, Matky tuto metodu nepřevzaly. Poskytly sice v rámci dohody Tleilaxu několik Matek pro jejich šlechtitelský program ale samy využívají těchto metod co nejméně. Proto daly zelenou projektu přeměny Sněmovní planety na novou Dunu. Sheena zde vysadila přivezeného písečného červa a ten se rozpadl na své zárodky, písečné "pstruhy" , kteří okamžitě začali honbu za vodou. Planeta se pomalu měnila, rostly pouště, klesala hladina moří. Ke zhoršení klimatu přispěly ještě zprávy o tom, jak Ctihodné postupují a nemilosrdně ničí základny Bene Gesserit. Obyvatelstvo Sněmovní planety se tedy pod vedením Darwi Odrade začalo pomalu připravovat na útěk do vesmíru, na "rozptýlení" jako za časů tyrana císaře.

Po nájezdu Ctihodných na učební středisko Bene Gesserit, planetu Lampadas se zachránila jen Lucilla, které se ujali Židé na jedné z blízkých planet. Protože pátrání po Matce, která s sebou ve své paměti nesla životy hlavních činitelů Lampadasu, bylo velmi důkladné a podrobné, netroufl si rabín uprchlici ukrýt. Než ji však za odměnu /!/ předal do rukou Ctihodných, umožnil ji přenesení její paměti na dívku Rebeccu. Teprve po několika dnech si uvědomil, že se tím Rebecca stala jedinou skutečně vůdčí osobností jeho skupinky.

Na Sněmovní planetě se rozrůstá poušť. Darwi Odrade povyšuje na svou asistentku novicku Aloane Streggi, která ji včas upozornila na nutnost rozhodného zásahu k udržení zahrad a sadů. V napjaté atmosféře se objevuje Matka Dortujla z planety Buzzel, kam byla kdysi poslána do vyhnanství. Referuje o pokusu polointeligentní rasy Futarů a jejich vládců /Handlers/ navázat kontakt a uzavřít spojenectví proti Ctihodným. Odrade vytušila léčku, ale souhlasila, aby Dortujla pokračo-

vala v jednání a stala se tak návnadou pro Otihodné, pokud se neprozradí souřadnice Sněmovní planety. Otihodné Portujilu zajaly a umučily její dvě společnice, aniž by se dověděly, kam má směřovat jejich rozhodující útok. Portujila se se zničeným zrakem vrátila na Sněmovní planetu a podala Odrade zprávu. Odrade proto vypracovala zoufalý plán.

Vycházela z toho, že Otihodná družka Murbella, která byla kdysi zajata při pokusu o ovládnutí Duncana, se stala jeho ženou a postupně získala i zájem o studium tajných praktik Bene Gesserit. Po prožití Agonie / t.j. trapu vyvolaného kořením, který zpřístupnil subjektu jeho skrytou paměť předků a umožnil tak přechod z novicky do stavu Duchovní matky / se Murbella stala Duchovní matkou i přesvědčením. Odrade proto vsadila na myšlenku, že by se mohly Duchovní matky a Otihodné družky nekrvavě sloučit pod jejím vedením při zachování hlavních zásad Bene Gesserit posílenými technikami /!/ Otihodných. Protože se jednalo o riskantní plán, k němuž by nezískala souhlas svých podřízených, pokusila se Odrade nejprve o vojenský převrat hlavního stanu Otihodných. Vydala se na "jednání", aby zajistila, že klíčové osobnosti Otihodných budou přítomny v místě plánovaného převratu. Její přítomnosti využila zástupkyně hlavní velitelky Otihodných, Longo, k tomu, aby svou nadřízenou otrávila. Než se stačila pevně chopit vlády, přepadly planetu invazní jednotky Milese Tega, který jako desetiletý chlapec působil komicky, ale jeho hlášek řídil vojenské operace se smrtelně účinnou přesností. Síly Bene Gesserit však byly poraženy.

Do nastalého zmatku přiletěla Murbella jako úspěšný agent Otihodných, který se dokázal zmocnit tajemství Bene Gesserit. Její fyzická převaha spolu s duchovními fintami, které získala v poslední době, jí umožnila zajít Longo a stát se velitelkou Otihodných. Opozice nebyla silná, protože Otihodné ve skutečnosti nepodnikaly výbojnou cestu vesmírem z přemíry energie. Jednalo se o útěk před silnějším nepřítelem. Pro efektivní obranu bylo životně důležité, aby ovládly tajemství Bene Gesserit, jak řídit pochody uvnitř těla a bránit se proti nemocem, tedy i bakteriologickým zbraním.

Murbella se tedy stala společnou vládkyní obou sekt. Protože Otihodných bylo po pogromech poslední doby mnohem více než Matek, zařídila jako první věc školení v praktikách Bene Gesserit pro převážnou část Otihodných, které si neuvědomily, že po ovládnutí principů Matek se jimi stanou i duševně.

Duncan Idaho těžce nesl odloučení od Murbelly, protože pro ně jako experty v sexuálním styku bylo jejich milostné soužití jedinečným a nenahraditelným poutem. Jako Mentat /počítač-intuitivista/ ale chápal, že Murbellu ta její poslání odvedlo vlastně navždy. Dohodl se proto se skupinou Duchovních matek v čele se Sheenou, která byla druhou kandidátkou na vedení Bene Gesserit, že společně ukradnou kosmickou loď a utečou v ní někam, kde začnou znovu.

Idaho nepovažoval za nutné svěřit se Sheeně, že měl několikrát v poslední době vidiny muže a ženy, kteří jej pozorovali přes jakousi síť. Tato vidina jej však velmi znepokojovala. Po startu tedy vedl loď tak, aby koráb proletěl touto imaginární sítí, která byla zřejmě podvědomým vyjádřením jeho intuitivistických výpočtů, na svobodu. Vždy se mu to po-

FV SSM 219

dařilo, zničil data hvězdných katalogů a tak zajistil, že návrat se stal nemožným a Sheena bude muset pokračovat podle svého původního plánu založení nové kolonie Bene Tesserit i tehdy, když se ukáže jeho převaha.

Muž a žena, které Taraho viděl ve svých představách, roztrpčeně konstatovali, že jim unikla celá kosmická loď s vůlemi osobnostmi. Na palubě byl dokonce jeden z Mistrů Tleilaxu, který měl s sebou pouzdro se zárodky pro klonování všech politicky nebo geneticky významných jedinců moderní historie. Zatímco Marta byla únikem lodi skutečně rozladěna, zdálo se, že Daniel její názor sdílí jen předstíraně a má na věc vlastní náhled.

V uvedených dílech Frank Herbert opět rozehrál širokou paletu intrik a tajemných plánů. Podařilo se mu to skutečně dokonale. Musím se přiznat, že se mi stalo poprvé, že jsem přečetl dvakrát za sebou tutéž knihu, ale ani po druhém přečtení jsem nedokázal říci, co vlastně bylo obsahem románu. Přestože mi vlastní přečtení pátého dílu trvalo asi tři dny, nebyl jsem tentokrát schopen vrátit Dr. Pavlíkovi vypůjčené knihy včas. Chtěl bych se mu tímto omluvit a ještě jednou poděkovat za půjčení pramenů pro tuto recenzi.

Na třetí pokus jsem se tedy vyzbrojil tužkou a blokem a psal postupně obsahy všech kapitol. Pak jsem si výpisky přečetl, vyškrtal jsem epizody, které se nevztahovaly ke hlavnímu problému a izoloval dvě základní dějové větve. Potom jsem napsal obsah. K šestému dílu jsem již přistupoval s respektem a hned od začátku jsem si psal výpisky. Proto jsem byl schopen se s ním vyrovnat asi za čtrnáct dní, což je doba, kterou jako čtenář považuji za výjimečnou.

V závěru bych tedy chtěl poznamenat, že mám pocit, že Frank Herbert v posledních dvou dílech nenechal lidstvo nijak podstatně technicky pokročit. Složité vztahy mezi jednotlivými sektami se sice zkomplikovaly ještě více a objevily se čtyři hodné družky, které situaci opět zamíchaly, ale kromě obměn starých intrik na nové úrovni se v podstatě neobjevilo nic výrazně nového. Protože ale základem všech SF historií jsou nakonec lidé, není možné vyhnout se opakování určitých základních schemat boje o moc mezi jejich skupinami.

Protože Frank Herbert zemřel, nedočkáme se dalších pokračování cyklu z jeho pera. Každý si však povšimne, že v závěru šestého dílu si autor otevřel prostor pro celou sérii dalších pokračování. Doufejme, že pokud se této výzvy někdo chopí, bude to dobrý autor, kterého budeme na jeho spletité cestě sledovat stejně rádi.